

Аудит безпеки територій, де ми, жінки, почували б себе в безпеці.

В програмі гендерного аудиту було взято інтерв'ю у мешканок Дарницького району м. Києва, які проживають на вул. Бориспільській. Їхні місця роботи знаходяться за дві зупинки від місця проживання, це майже 2км., якщо йти пішки. Загалом в опитуванні, шляхом взяття інтерв'ю, взяло участь 5 мешканок.

Коротка довідка:

Тетяна (працює в поліклініці №3, що знаходиться на вул. Бориспільській 32), проживає по вулиці Бориспільська буд. 37

Останні будинки цієї вулиці розташовані фактично в лісі, де гарна місцевість, свіже повітря завжди, дуже добре гуляти з дітками (хоча з лісу вже роблять сміттєзвалище, господарі цих угідь мало приділяють цьому уваги). В світлий час дня майже все добре, але коли вечоріє, ніч, а в зимню пору року темніє уже о 17 годині, це є не зовсім добре тому, що погане освітлення ліхтарів. В деяких місцях стоять просто стовпи, на яких зовсім не висіли ніколи ліхтарі. Майже не освітлюються під'їзди в будинках.

Дорога до зупинки автобусів дуже погана з вибоїнами, які майже 20 років ніхто не ремонтував, де я часто підвертала ноги та псувала взуття. Під час дощу розливається велике озеро, тому що відсутні зливні системи.

Фото 1. Дорога з вибоїнами

Світлана(працює у поштовому відділенні №93 по вул. Поліській 12, проживає по вул. Бориспільській. Буд. 49) До роботи іти більше кілометра, тому добре і корисно це робити при хорошій погоді, але в холодну погоду, в зимні часи, вечором, це часто небезпечно. Доріжка дуже довга і тягнеться вздовж бетонного паркану, на ній часто відбуваються дуже погані випадки. Більше 5-ти років, три здоровані, перестріли сусідського хлопця, йому було 17-18 років, хотіли відібрати телефон, але він вирвався, став тікати,

допомогти не було кому, сховатись ніде, спасти може тебе твоя сила, або ноги, які біжать дуже швидко. А як же жінці, яка не володіє прийомами карате (таких дуже мало)?

Фото 2. Дорога вздовж паркану майже кілометр.

Далі по маршруту дуже гарний парк та стадіон, ідучи цим шляхом я скорочую дорогу на цілу зупинку, так зручно йти до пошти, ощадбанку, школи, аптеки та деяких магазинів, але коли стемніло, то тут немає жодного ліхтаря, доріжка по парку довжиною десь 300 метрів, житлові будинки далекувато, попереду старий заводський будинок культури, що в аварійному стані, з боку стадіон та паркан заводу. Що робити у разі небезпеки? Знову відчуваєш почуття страху, тривоги.

Оксана(працює в ощадбанку вул. Поліська 12, проживає на вул. Бориспільській буд.41) Ідучи з роботи додому, я проходжу поряд з залізобетонною технічною спорудою, яка уже більше 15 років не функціонує, і тільки несе небезпеку. В ній майже завжди проживають люди, які не мають свого житла (бомжі). Також цю споруду дуже часто підпалюють діти так як там габаритне сміття яким не переймається наше ЖКХ.

Фото 3. Залізобетонна споруда